

Idén is nagy tömegek vettek részt a pusztaszeri Árpád-ünnepségen

Vasárnap reggel tarkították a Sövényházára vezető utakat. Sándorfalva, Kistelek, Pusztaszer, Balástya, Dóc és még több község dolgozó parasztjai igyekeztek ünnepségen, kerékpáron, motorral és lovasokosin az Árpád-emlékműhöz. Ide futott be több autóbussz és személygépkocsi is, mely az érdeklődő városi vendégeket hozta a hagyományos Árpád-ünnepségre.

A monumentális Árpád-emlékművet piros-fehér-zöld drapéria díszítette, az előtérben vörös és nemzetiszínű zászló lengett, s

delelőtti tíz órára közel tízezer ember gyűlt össze a liget árnyékos helyein.

A kisteleki úttörőzenekar pattogó indulóinak hangjai mellett foglalt helyet a díszelnökségen Török László, az MSZMP szegedi járási bizottságának első titkára, Farkas István, a járási tanács v. b.-elnöke, Sajó Gyula, a járási népfőnökség elnöke, dr. Nagy Mihály Sándor, a járásbíró elnöke, Varga Sándor alezredes, a BM Csongrád megyei főosztályának képviselője, Szőke János, a sövényházi pártbizottság titkára, Kecske méti Gáspár, a helyi tanács v. b.-elnöke és Kósa János, a községi népfőnökség elnöke.

A pusztaszeri küldöttség díszes virágkoszorúval adózott a honfoglaló ősek emlékének, majd a Himnusz elhangzása és Szőke János megnyitása után

Török László elvtárs, a megyei párt-vezetőbizottság első titkára tartott ünnepi beszédet.

Méltatta a honfoglalást kiindulva a magyarság történelmi útját, fő tanulságként, hogy az igazi szabadságért, a felemelkedésért folytatott küzdelem mindenkor szorosan összekapcsolódott az egész emberiség haladásának nagy ügyével.

— A hősi szabadságharcok, amelyeket népünk legjobbjai folytattak a tatár, török, Habsburg hódítók, majd a nyugati imperialisták ellen, példájukkal ma is erőforrást jelentenek számunkra a béke megvédésében és a szocializmus felépítéséért folytatott harcunkban

— mondotta Török László elvtárs. Ezután kifejtette, hogy az ország szabadságáért vívott küzdelemmel egyidejűleg harcolt a nép saját urai, elnyomói ellen. Sokszor felkelt a magyar nép a hosz-

szü évszázadok során, de igazán csak a felszabaduláskor.

1945-ben vehette birtokába a honfoglaló ősek örökségét,

hogy boldog hazát, otthon teremthessen magának. A dolgozó parasztság teljes felszabadulása, gondtalan, boldog élete is ezekben az években nyílt meg és csak a szocialista mezőgazdaság megteremtésével válik igazán valóra.

Török László elvtárs nagy tapsal fogadott beszéde után a Himnusz és az Internacio-

nálé hangjaival ért véget az ünnepség, majd

a Sövényháza Kis-zeri iskola, a helyi KISZ-szervezet és a kisteleki úttörőzenekar adott elő hangulatos műsorszámokat,

melyeket Vándor Rudolf és Kósa János tanított be a lelkes fiataloknak. Délben a nagy Árpád-liget lombos fái alatt népiünnepély kezdődött. Főtt a birka-, marha- és az özpaprikás. A fiatalok a forgókon, a céllövöldékben szórakozott, este pedig vidám zenésző mellett folyt a táncmulatság.

Rövidesen befejeződnek a földmunkák az újszegedi nagy útépitésen

Szegeden páratlan méretű társadalmi munka a fűvészkerthig és a Rózsa Ferenc Tsz-ig vezető úton

Hamarosan befejeződnek a földmunkák Újszeged egyik legfontosabb útjának építésénél. Ez a mintegy 3 kilométer hosszú út Újszeged déli részén, a Kender-Lenszövő Vállalat alsóikótosori telepétől a Lövölde utcán keresztül vezet a Rózsa Ferenc Termelőszövetkezet tanjáráig. Az új út nemcsak a Rózsa Ferenc Tsz számára jelent nagy hasznát, hanem megoldja a Lövölde utca és környékének közlekedési gondjait is. Ugyanakkor

lehetővé teszi majd az országos hírvagytemi fűvészkerthi jó megközelítést,

többek között külön autóbusszjáratok beállítását a fűvészkerthi szegedi és vidéki látogatói részére. Az út építésének kiadásait a Földművelésügyi Minisztérium és a szegedi tanács fedezi, és az elmúlt hetekben az egyetem kérésére a Művelődéstudományi Minisztérium is hozzájárult a költségekhez. Ez az újabb összeg lehetővé teszi, hogy a négy méter szélesre tervezett út a fűvészkerthi elágazásig tartó szakaszon

6 méter széles legyen,

és alkalmassá váljék a fűvészkerthi várható nagy forgalom lebonyolítására.

Jelenleg a Kender-Lenszövő Vállalathoz közel eső utolsó 600 méteres szakaszon készítik a töltést. Eddig

11 ezer köbméter földet mozgatnak meg a földmunkák során.

Míg a Tisza partján a földmunkák folynak, az útnak a Lövölde utcától a Rózsa Ferenc Termelőszövetkezetig terjedő részén a Hódmezővásárhelyi Útépitő Vállalat munkásai már a követ terítik és hengerlik. A vállalat,

átérezve e munka fontosságát, vállalta, hogy a korszerű, végig bitumennel italtott utat

november 7-ig elkészíti.

Feltétlenül beszélni kell arról a nagyon jelentős társadalmi munkáról, amely Újszeged e déli részén folyik. A környék, a Hatházak, a Lövölde utca lakói, a Rózsa Ferenc Tsz-et patronáló Szegedi Kenderfonó munkásai, de főleg a szegedi fiatalok, egyetemisták, középiskolások, az Ifjú Gárda Nevelőotthon növendékei példamutatóan dolgoztak júliusban és dolgoznak jelenleg is az út építésénél. Különösen az egyetemisták: gyógyszerészek, orvostanhallgatók, jogászok

odaadó munkája, igyekezete dicsérendő.

Eddig mintegy 3-4 ezer lelkes, főleg fiatal társadalmi munkás vett részt az újszegedi út építésében. Nyen nagy számban még sohasem dolgoztak önkéntes munkások egy objektum létesítésénél Szegeden.

A számítások szerint az egyetemek, iskolák, intézmények fiataljai, a környékbeli lakosok az üzemi munkások által Újszegeden a Rózsa Ferenc Termelőszövetkezetig vezető út építésénél teljesített társadalmi munka és az üzemek, intézmények által fuvarban és egyéb módon nyújtott segítség értéke eléri majd az egymillió forintot.

Virágüzlet — akadályokkal

Tanulságos történet 60 ezer forintról és a „körültekintő tervezésről”

Aki elszál a Mérei utcai új házak tövében meghúzódo modern üzletház előtt, meglepődve tapasztalja, hogy a szép virágüzlet még szebb kirakatából eltűntek a virágok, benn kőművesek dolgoznak, kalapálnak, hullik a vakolat, porzik a mész. S a látottak után az újságok által annyiszor pellengérezett pesti »átalakítások« villannak át az agyán... Amikor a könyvkereskedés átköltözött a szomszédos gyógyszer-

tárba, a szomszédos gyógyszerár a másik utcán lévő kalapszalonn helyét foglalta el, amely viszont egy sarokkal odább egy kis zöldsegesboltot fűrt ki a helyéről... És mennyi pénzbe került ez a költözködési kampány akkoriban!

Csak nem ilyesmiről van szó itt?

A kérdés indokolt is meg nem is. A történet azzal a nagyon helyes elvvel kezdődik, hogy minden meghatározott lélekszámú lakótömb számára — a modern városépítés követelményei szerint — biztosítani kell egy-egy üzletházat, ahol az összes szükséges napi cikkeket beszerezhetik a környék lakói. Ez az elv hozta létre a Marx téri és a Mérei utcai új lakótömb mellől közepén a fent említett üzletházat. Eddig rendben is van a dolog.

Nem eléggé megfontolt döntés

Minden baj és gond akkor csírázott ki, amikor az illetékes szakigazgatási szerv — bizony nem eléggé körültekintően — javaslatot tett arra, hogy milyen üzletek kapjanak helyet az üzletházban. Így lett a Búbos-étterem és cukrászda, a Keravill-bolt, a porcelánbolt és — a virágüzlet, minden keresőség forrása.

— Az üzletet, miután megkaptuk — mondja Koha Róbertné, a Kertészeti Vállalat igazgatója — be is rendeztük, főt is virágoztuk illendőképpen, és vártuk a vevőket.

A vevők azonban nagyon ritkán nyitották rájuk az üz-

let ajtaját. Hiszen ott volt a szomszédban a piac, ott oldóbban juthattak friss virághoz, cserepes virágot meg nem vásárol minden nap az ember. Így aztán sorozatosan ismétlődtek az olyan napok, amikor összesen 100 forintot forgalmazott a Mérei utcai virágüzlet.

Ráfizetés, újabb kiadás

S nem egészen egy év alatt 30 ezer forintot fizetett rá a Kertészeti Vállalat erre a virág helyett »töviseket« termő üzletre. Most aztán az illetékesek beláták, hogy valóban nincs értelme tovább fenntartani a virágboltot, s az üzletet átadták a Szálloda és Vendéglátó Vállalatnak, amely a ma már szűknek bizonyuló és szépen bevált Búbos-étterem cukrászda-részlegét költözteti majd át a virágüzlet helyére. Az átköltöztetés, előzetes számítások szerint, egész biztosan belekerül másik 30 ezer forintba.

Összesen tehát mintegy 60 ezer forint veszett kárba, ablakon kidobott pénz módjában, a nem eléggé körültekintő tervezés miatt. S hiába hivatkozunk arra, hogy ha elkészül az új megegyháza, ha megelégnék a Mérei utca környékén a forgalom, ha a város központja valóban erre a részre vándorlik majd át, akkor esetleg jól jövedelmezne a virágüzlet is. A tények azt bizonyítják: ha a jövőt tervezünk, akkor sem szabad elfeledkeznünk a jelen körülményeiről.

M